

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 969/2015
18.11.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Зорицом Стојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног П.В., због продуженог кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 3. у вези члана 33. и члана 61. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адв. Н.В., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Крушевцу 1К бр. 754/14 од 13.02.2015. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 400/15 од 25.06.2015. године, у седници већа одржаној дана 18.11.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног П.В., адв. Н.В., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Крушевцу 1К бр. 754/14 од 13.02.2015. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 400/15 од 25.06.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крушевцу 1К бр. 754/14 од 13.02.2015. године окривљени П.В., А.М. и В.М., оглашени су кривим због продуженог кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 3. у вези члана 33. и члана 61. КЗ и осуђени ти то окривљени П.В. на казну затвора у трајању од једне године и шест месеци у коју му је урачунато време проведено у притвору почев од 28.04.2014. године од 23.00 часова до 25.12.2014. године, а окривљени А.М. и В.М. на казне затвора у трајању од по две године и шест месеци у које им је урачунато и време проведено у притвору. Истом пресудом окривљени су обавезани да плате трошкове кривичног поступка и то окривљени П.В. у износу од 15.750,00 динара, а окривљени А.М. и окривљени В.М. у износу од 107.000,00 динара, као и судски паушал сваки понаособ у износу од по 5.000,00 динара, у року од три месеца од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 400/15 од 25.06.2015. године делимично је усвојена жалба Основног јавног тужиоца у Крушевцу и преиначена

првостепена пресуда у делу одлуке о казни тако што је Апелациони суд у Крагујевцу окривљене А.М., В.М. и П.В. због продуженог кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 3. у вези члана 33. и члана 61. КЗ, за које су првостепеном пресудом оглашени кривим осудио и то окривљеног А.М. и окривљеног В.М. на казне затвора у трајању од по три године уз урачунавање времена проведеног у притвору а окривљеног П.В. на казну затвора у трајању од једне године и 10 месеци уз урачунавање времена проведеног у притвору почев од 28.04.2014. године до 25.12.2014. године, док је у осталом делу жалба Основног јавног тужиоца у Крушевцу и жалбе окривљених А.М., В.М. и њихових бранилаца као и жалба браниоца окривљеног П.В. одбије као неосноване, а првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда Основног суда у Крушевцу 1К бр. 754/14 од 13.02.2015. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 400/15 од 25.06.2015. године, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног П.В., адв. Н.В., због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, с'предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, укине обе нижестепене пресуде и предмет врати Основном суду у Крушевцу на поновно суђење, или пак да исте преиначи тако што ће окривљеном изрећи казну затвора у краћем временском трајању. Предложио је да Врховни касациони суд одложи извршење правноснажне пресуде.

Врховни касациони суд је на основу члана 486. став 1. и члана 487. став 1. Законика о кривичном поступку, одржао седницу већа, на којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног П.В., адв. Н.В., је недозвољен.

Одредбом члана 484. ЗКП, прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП).

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП), окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени у смислу одредбе члана 71. тачка 5. ЗКП, такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле, због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. ЗКП, учињених у првостепеном и поступку пред апелационим судом.

Одредбом члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, прописано је да ће Врховни касациони суд у седници већа решењем одбацити захтев за заштиту законитости, ако је недозвољен (члан 482. став 2, члан 483. и члан 485. став 4. ЗКП).

Бранилац окривљеног П.В. као разлог подношења захтева за заштиту законитости истиче повреду закона из члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП, уз образложење да и првостепена и другостепена пресуда не садрже разлоге о одлучним чињеницама које су од значаја за правну оцену дела за које је окривљени оглашен кривим, већ дају паушалан закључак да се у радњама окривљеног стичу елементи кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 3. КЗ. Дати разлози су по ставу браниоца неразумљиви, јер је како то посебно истиче нејасно на основу којих доказа је суд закључио да су окривљени кривично дело тешка крађа извршили на дрзак начин, када се има у виду чињеница да је објекат био под видео надзором а у просторији присутан већи број људи, чиме бранилац практично указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП.

Међутим, имајући у виду одредбу члана 485. став 4. ЗКП, у којој су таксативно набројани дозвољени разлози за подношење овог ванредног правног лека, то Врховни касациони суд налази да - повреда из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП није разлог за подношење захтева за заштиту законитости због чега је исти одбацио као недозвољен и на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

**Записничар-саветник,
Зорица Стојковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Невенка Важић, с.р.**